

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3To/8/2026
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6625010586
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 04. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michaela Buceková, PhD., LL.M.
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2026:6625010586.3

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Michaely Bucekovej, PhD., LL.M. a sudcov JUDr. Andreja Matušovica a JUDr. Mária Šuleja, na verejnom zasadnutí dňa 08. apríla 2026 v trestnej veci obžalovaného A. B. B. za prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 3 písm. a) Tr. zák., o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Lučenec zo dňa 28.10.2025, sp. zn. 2T/95/2025 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného A. B. B. z a m i e t a .

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresného súdu bol obžalovaný uznaný za vinného z prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 3 písm. a) Tr. zák, na tom skutkovom základe, že

dňa 14.01.2025 v čase asi o 21.02 hod. po ceste C. A. a následne po ceste C. A., po predchádzajúcom užití psychoaktívnej návykovej látky – metamfetamínu (pervitínu), viedol osobné motorové vozidlo zn. D. E., EČ: F. XXX G., kde v obci H. E. rodinným domom č. XXX bol zastavený a kontrolovaný I. J. E. F., K. sa na výzvu polície podrobil dychovej skúške na zistenie prítomnosti alkoholu v dychu, ktorá bola negatívna, avšak nakoľko javil príznaky požitia iných návykových látok, bol vyzvaný na odber krvi a moču, na základe čoho bola u neho dokazovaním stanovená prítomnosť metamfetamínu v krvi v čase jazdy v koncentrácii 170,22 ng/ml a amfetamínu v koncentrácii 78,25 ng/ml, pričom v dôsledku koncentrácie týchto látok a ich vplyvu na psychické, sensorické a motorické funkcie organizmu nebol schopný bezpečne viesť motorové vozidlo a uvedeného konania sa dopustil napriek tomu, že trestným rozkazom Okresného súdu v Lučenci sp. zn. 3T/33/2024 zo dňa 09.04.2024, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 01.05.2024 bol uznaný vinným zo spáchania prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zákona za čo mu bol uložený peňažný trest vo výške 550,- € ako aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkého druhu v trvaní 14 (štrnásť) mesiacov.

Za to bol obžalovanému uložený podľa § 289 ods. 3 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) mesiacov, výkon ktorého mu bol podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák., § 50 ods. 1 Tr. zák. podmiennečne odložený na skúšobnú dobu v trvaní 18 (osemnásť) mesiacov.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2, ods. 3 Tr. zák., súd obžalovanému taktiež uložil aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v trvaní 6 (šesť) rokov.

Podľa § 73 ods. 2 písm. c) Tr. zák. s poukazom na § 74 ods. 1, ods. 5 Tr. zák., súd obžalovanému uložil ochranné protitoxikomanické liečenie ústavnou formou, ktoré bude trvať najviac 3 (tri) mesiace, s následným doliečovaním ambulantnou formou v trvaní 12 (dvanásť) mesiacov.

Proti tomuto rozsudku podal obžalovaný počas plynutia zákonom stanovenej lehoty na podanie opravného prostriedku odvolanie proti výroku o treste zákazu činnosti písomným podaním zo dňa 11.11.2025, doručeným okresnému súdu dňa 13.11.2025, kde uviedol, že trest zákazu činnosti považuje za neprimeraný. Viac svoje odvolanie neodôvodnil.

K odvolaniu obžalovaného sa prokurátor Okresnej prokuratúry v Lučenci nevyjadril.

Spis bol tunajšiemu súdu predložený na rozhodnutie o odvolaní obžalovaného dňa 29.01.2026.

Verejné zasadnutie krajského súdu sa konalo za prítomnosti obžalovaného, obhajkyne obžalovaného a prokurátora krajskej prokuratúry.

Obhajkyňa obžalovaného na verejnom zasadnutí krajského súdu uviedla, že trest zákazu činnosti uložený obžalovanému napadnutým rozsudkom okresného súdu považuje za neprimeraný najmä vzhľadom k osobe obžalovaného, ktorý už v súčasnosti vedie riadny život a dokonca sa podrobil aj nariadenému liečeniu. Navrhla, aby krajský súd obžalovanému zmiernil trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v cestnej premávke.

Prokurátor krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí krajského súdu považoval napadnutý rozsudok za zákonný a správny. Vzhľadom k tomu navrhol zamietnuť odvolanie obžalovaného ako nedôvodné.

Obžalovaný na verejnom zasadnutí krajského súdu sa v plnom rozsahu pridŕžoval odvolacích argumentov, ktoré uviedla jeho obhajkyňa. Trest zákazu činnosti v trvaní 6 rokov uložený mu okresným súdom považuje za neprimeraný. Navrhol, aby mu krajský súd trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v cestnej premávke zmiernil.

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací zistil, že odvolanie podal obžalovaný ako oprávnená osoba v zákonnej lehote, a to proti rozhodnutiu, proti ktorému bolo prípustné. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytkané by prihliadol len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. vo vzťahu k výroku o treste, čo však zistené nebolo. Následne preskúmal v intenciách § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku o treste, ako aj konania, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nebolo podané dôvodne.

V prvom rade je potrebné konštatovať, že výrok o vine obžalovaného, ktorým bol uznaný za vinného z prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 3 písm. a) Tr. zák., na tom skutkovom základe ako je vyššie uvedený nadobudol právoplatnosť, nakoľko obžalovaný na hlavnom pojednávaní vyhlásil podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por., že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe, pričom okresný súd jeho vyhlásenie uznesením prijal a následne rozhodol odsudzujúcim rozsudkom.

Pokiaľ ide o úvahy o druhu a výmere uloženého trestu, krajský súd sa stotožnil s výrokom okresného súdu, ktorým obžalovanému uložil za spáchaný trestný čin vyššie uvedený trest odňatia slobody, vrátane spôsobu jeho výkonu a zároveň aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá, keďže ich nemohol považovať za neprimerané tresty, čo jedine by bolo dôvodom na zrušenie tohto výroku napadnutého rozsudku podľa § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por., pričom krajský súd na túto časť odôvodnenia napadnutého rozsudku okresného súdu na čl. 3 a čl. 4 v podrobnostiach odkazuje a bolo by nadbytočné ju opakovať. Na tomto mieste je ešte potrebné zdôrazniť, že obžalovaný sa s vymeraným trestom odňatia slobody v napadnutom rozsudku bez výhrad stotožnil a napadol riadnym opravným prostriedkom iba výrok o uložení trestu zákazu činnosti, ktorý považoval z jeho pohľadu za neprimeraný.

Podľa § 61 ods. 1 Tr. zák., trest zákazu činnosti spočíva v tom, že sa odsúdenému po dobu výkonu tohto trestu zakazuje výkon určitého zamestnania, povolania alebo funkcie alebo takej činnosti, na ktorú treba osobitné povolenie alebo ktorej podmienky výkonu upravuje osobitný predpis.

Podľa § 61 ods. 2 veta prvá Tr. zák., trest zákazu činnosti môže súd uložiť na jeden rok až desať rokov, ak sa páchatel dopustil trestného činu v súvislosti s touto činnosťou.

Podľa § 61 ods. 3 Tr. zák., ak súd odsudzuje páchatela za trestný čin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 Tr. zák., ktorého sa dopustil ako vodič dopravného prostriedku, ktorý už bol za taký trestný čin alebo za trestný čin usmrtienia podľa § 149 ods. 4 alebo ods. 5 Tr. zák., ktorých sa dopustil ako vodič dopravného prostriedku, odsúdený, uloží mu trest zákazu činnosti v hornej polovici trestnej sadzby uvedenej v § 61 ods. 2 Tr. zák.

Podľa § 61 ods. 7 Tr. zák., na ukladanie trestu zákazu činnosti podľa § 61 ods. 3 až ods. 5 nemá vplyv zahladenie odsúdenia.

Krajský súd uzatvára, že v súlade so zákonom a výsledkami dokazovania, keďže obžalovaný sa dopustil trestnej činnosti v súvislosti s vedením motorového vozidla, bolo aj uloženie trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v cestnej premávke v trvaní 6 rokov, pretože na to boli splnené zákonné podmienky. Obžalovaný už bol raz odsúdený za trestný čin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky, ktorého sa dopustil ako vodič dopravného prostriedku, a to trestným rozkazom Okresného súdu Lučenec zo dňa 09.04.2024, sp. zn. 3T/33/2024, právoplatný dňa 01.05.2024. Aj keď v tomto prípade ide o už zahladené odsúdenie, toto však s poukazom na ustanovenie § 61 ods. 7 Tr. zák. netvorí zákonnú prekážku pre uloženie trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá v zmysle zásad na ukladanie tohto trestu podľa § 61 ods. 3 Tr. zák. Z tohto dôvodu nemožno okresným súdom uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkého druhu v trvaní 6 rokov obžalovanému, teda takmer na úplne spodnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby považovať za neprimeraný.

Obžalovaný si celkom zrejme nevzal dostatočné ponaučenie z predchádzajúceho odsúdenia a hlboko podcenil riziko hrozby uloženia takéhoto vyššieho trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá do budúcnosti.

Záverom krajský súd uvádza, že obidva vymerané tresty (trest odňatia slobody a trest zákazu činnosti) v napadnutom rozsudku sú konformnými, s očakávaným účelom trestu v zmysle § 34 ods. 1, ods. 4 Tr. zák. ako aj s očakávaným naplnením individuálnej a aj generálnej prevencie pôsobiť na obžalovaného i na ostatných členov spoločnosti - potencionálnych páchatel'ov trestnej činnosti takéhoto charakteru a sú tiež dostatočným vyjadrením morálneho odsúdenia konania obžalovaného spoločnosťou.

Podľa § 319 Tr. por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

S poukazom na vyššie uvedené dôvody krajský súd, po preskúmaní zákonnosti a odôvodnenosti napadnutého výroku o treste, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, odvolanie obžalovaného v súlade s citovaným ustanovením Trestného poriadku ako nedôvodné zamietol.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0 (§ 163 ods. 4 Tr. por. v spojení s § 180 Tr. por.).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.